

СВІТОВИЙ ДОСВІД ДЕРЖАВНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ ВИКОРИСТАННЯ ТА ОХОРОНИ ЗЕМЕЛЬ ІЗ ВРАХУВАННЯМ ВИМОГ ЕКОЛОГІЧНОЇ БЕЗПЕКИ

Свиридова Л.А., асистент,
Національний університет біоресурсів і природокористування України
E-mail: lileja2005@ukr.net

Досліджено світові тенденції державного адміністрування використання та охорони земель. Виявлено, що використання земельно-ресурсного потенціалу у країнах світу ведеться з врахуванням вимог екологічної безпеки передбачених у стратегічних документах у земельній сфері. З огляду на євроінтеграційні наміри України запропоновано інструменти для розвитку сільських територій на основі екосистемного підходу.

Ключові слова: державне адміністрування використання та охорони земель, екологічна безпека, зарубіжні країни, світовий досвід

Постановка проблеми.

Не використовуваних у світовому сільському господарстві земельних ресурсів залишається все менше. Таким потенціалом володіють лише п'ять країн – Бразилія, США, Росія, Канада та Австралія [9, с. 176]. Зважаючи на це сільськогосподарські землі в економічно розвинутих країнах є об'єктом пильної уваги й захисту, охороняються органами влади на всіх рівнях і служать основним капіталом сільськогосподарських товаровиробників, місцем вкладення інвестицій.

Це відбувається завдяки ефективній діючій системі державного адміністрування використання та охорони земель (земельного адміністрування), що забезпечило надходження інвес-

тицій для розвитку сільських територій при гарантуванні державою права земельної власності, сформувало соціально-справедливу систему плати за землю з врахуванням кількісних і якісних характеристик земельних ділянок. Також дозволило налагодити систему земельного контролю, забезпечило достойні умови функціонування фермерських господарств, можливість вільно розпоряджатися землею і виробленою продукцією на ній, отримувати кредити в банках під заставу землі, що знаходиться у власності, використовувати землю, передавати її в оренду, у спадок за власною ініціативою.

Використання земельно-ресурсного потенціалу у цих країнах відбувається на основі критеріїв, які враховують вимоги екологічної безпеки,

додержання гарантій прав на землю, забезпечення ефективності їх використання та охорони.

У світовій практиці екологобезпечне землекористування пропонують здійснювати в такій послідовності: одна третина території має бути заповідною; друга третина — мати обмежене, контрольоване державою господарське використання зі збереженням природного ландшафту, і, лише третя третина — окультурюватися з метою інтенсивного використання зі збереженням навколишнього природного середовища та здоров'я людини [5].

Землеохоронні заходи в розвинених країнах світу запроваджуються завдяки політиці сільського розвитку, що ґрунтується на веденні спільної аграрної політики, створенні фондів підтримки аграріїв, наданні технічної допомоги, розробленні національних, цільових програм і перспективних планів розвитку. Для країн Європейського Союзу розроблення стратегічних документів із розвитку земельної сфери на 5-10 років – загальна тенденція.

Аналіз попередніх досліджень та публікацій.

Дана проблематика активно вивчається вітчизняними вченими та практиками, особливо в частині забезпечення розвитку сільських територій через прийняття загальнодержавних рішень із досвіду країн світу. Проте ведення спільної аграрної політики з країнами ЄС заснованої на розв'язанні соціально-екологічних і економічних проблем села потребує додаткових досліджень.

Мета статті. Проаналізувати світові тенденції ведення державного адміністрування використання та охорони земель.

Виклад основного матеріалу. Європейська економічна комісія – міжнародна організація, що вперше розглянула в комплексі питання державного адміністрування використання та охорони земель (земельного адміністрування) в Європі. Для координації земельних справ була створена робоча група по земельному адмініструванні [13, с. 16].

Фінансування національних програм розвитку сільських територій здійснюється Європейським аграрним фондом сільського розвитку та коштів національних бюджетів. Зокрема, в теперішній час і до 2020 року стратегія Спільної аграрної політики Європейського Союзу (далі – САП ЄС) забезпечує фінансування спільного аграрного ринку, прямого субсидіювання агровиробників і стимулювання сільського розвитку. САП ЄС своєю діяльністю цілком засвідчує спроможність утримувати економіку європейських країн на одному рівні розвитку.

У США, Канаді, Японії, Китаї й у більшості розвинених країн Європейського Союзу упродовж останніх десятиліть посилюється роль держави в земельному адмініструванні. Усі види землепорядної документації здебільшого розробляються за участю й під контролем органів державної та місцевої влади, враховуючи суспільні інтереси. На основі розробленої та затвердженої документації здійснюється планування використання земель, зонування території, державне регулювання земельних відносин за допомогою економічних, правових і організаційних заходів на державному, регіональному, місцевому рівнях і на рівні землеволодіння чи землекористування.

В останні роки закордонні вчені доводять необхідність державного адміністрування використання та охорони земель (земельного адміністрування) – як основи для втілення в життя земельної політики держави. Це означає, що реалізація основних засад земельної політики щодо активізації ролі земельного капіталу в економіці землекористування без поєднання функцій управління землекористуванням і землеустрою неможлива.

Країни, що підсилили за останні роки державне адміністрування використання та охорони земель, використовуючи механізм землеустрою, практично не мають проблем при відведенні земельних ділянок для державних і громадських потреб, зберігають оптимальне співвідношення між сільськогосподарськими, лісовими, природоохоронними, поселенськими землями, запобігають вилученню сільськогосподарських угідь для не сільськогосподарських потреб, здійснюють систему природоохоронних заходів. Такі дії позитивно впливають на економічне зростання цих країн (за рахунок залучення інвестицій, кредитів, збільшення продуктивності угідь).

Для прикладу, у Нідерландах муніципальні плани є основою для розвитку землекористування громад та проведення землеустрою. Землевпорядні дії в країні – важлива складова регулювання економіки й природокористування. На цей час розроблено понад 570 проєктів на площі 2,4 млн га, тобто охоплено понад 75% території [6].

Землевпорядні заходи в розвинутих зарубіжних країнах проводяться на основі затвердженої проєктної документації із землеустрою за різним спрямуванням. У Швеції, Данії, Японії – з

метою поліпшення дизайну території фермерського господарства. Ландшафтне впорядкування території ведеться в Німеччині, Чехії, Словаччині, Австрії для покращення її екологічного стану. В Австралії, США, Канаді, Китаї, Індії застосовується комплексний підхід до здійснення природоохоронних заходів. З метою економічного піднесення фермерських господарств у країнах ЄС впроваджуються заходи з організації раціонального використання та охорони земель, техніко-економічного обґрунтування організації виробництва з урахуванням якісного стану земельних ділянок. У країнах ЄС, США, Канаді землевпорядні заходи націлені на підтримку ринку земель. Для покращення умов діяльності сільськогосподарських підприємств у Німеччині, Нідерландах, Скандинавських країнах, Польщі проводяться роботи по консолідації земель та комасації земельних ділянок. З метою забезпечення диференційованого механізму підтримки та функціонування фермерських господарств у країнах ЄС, США, Канаді та інших країнах проводиться їх укрупнення [6 с. 31].

Для Європейському Союзу політика сільського розвитку є важливою сферою з огляду на те, що 56% його населення у 27 країн проживають на сільських територіях, які становлять 91% загальної території Співтовариства. Розвиток сільських територій набув суттєвої підтримки після публікації Комюніке ЄС «Майбутнє сільського суспільства», яким започатковано програму LEADER (Liaisons entre actions de development de leconomie rurale – фр.) як комплексний механізм забезпечення сільського розвитку. Завдяки цій програмі на локальному рівні реалізовано малі, вузькоспеціалізовані проєкти для вирішення місцевих проблем.

Передусім відновлення сільських територій та створення робочих місць. [8, с. 174, 17, с. 11-16].

У м. Зальцбурзі (Австрія) у 2003 році відбулася конференція з питань сільського розвитку на якій визначалися його основні напрями розвитку на 2007-2013 рр. Цей захід дозволив урядам країн-членів ЄС самостійно розподіляти власні ресурси для розвитку сільських територій та спростити процедуру фінансування через єдиний фонд.

Із загальної кількості коштів країн-членів ЄС 10% виділялись на стимулювання інноваційної, дослідницької, підприємницької діяльності. Для покращення ландшафтів, збереження територіального балансу, розвитку органічного сільськогосподарського виробництва й скорочення пільг на плату за використання земельних ресурсів передбачалися кошти, що сягали 25%. Для реалізації на локальному рівні малих, вузькоспеціалізованих проектів на вирішення специфічних місцевих проблем, передбачених програмою LEADER – 5% (для нових країн-членів ЄС ця частка сягала 2,5%) [8, с.178, 16, с. 297]

В Європейському Союзі упродовж 2007-2013 рр. Європейським аграрним фондом сільського розвитку (ЄАФСР) виділялися кошти в сумі 96 млрд євро на розвиток сільських територій, з яких 32% використано на конвергенцію. Постійні країни-члени ЄС (15) отримали 61% загального обсягу фінансування, решта від 12 до 39% (найбільше коштів надано Польщі – 14%, Італії та Німеччині – по 9% [16, с. 299].

У 2007-2013 рр. ЄАФСР здійснювалися виплати країнам ЄС для розвитку сільських територій на такі заходи: а) проведення агроекологічних заходів – 23,1 млрд євро (24%); б) мо-

дернізацію фермерських господарств – 11,6 млрд євро (12,1%) і підтримку новоутворених – 2,9 млрд євро (3,0%); в) за збільшення доданої вартості продукції – 5,6 млрд євро (5,8%); д) на інфраструктурний розвиток господарств – 4,8 млрд євро (5,0%); ж) на місцеві (локальні) стратегії сільського розвитку – 4,1 млрд євро (4,3%); з) для базових потреб жителів сільських територій – 3,7 млрд євро (3,8%); і) на відновлення й розвиток села – 3,4 млрд євро (3,5%); ї) на первинне заліснення сільськогосподарських земель – 1,7 млрд євро (1,8%) [16, с. 305].

Зазначеним фондом надається й технічна допомога щодо розроблення, реалізації й контролю за виконанням заходів у межах національних програм, в основному, на запит урядів країн-членів Співтовариства. Обсяг цієї допомоги є різним. Країни, які приєдналися до ЄС у 2004 році (Естонія, Латвія, Литва, Мальта, Угорщина), отримали по 3,9%, а Франція, Великобританія, Нідерланди, Чехія, Ірландія – від 0,1 до 0,8 % [8, с. 180-181; 16, с. 304].

У США, з метою поліпшення використання земель держава встановлює диференційований земельний податок. Їй належить право обмежувати свободу власників у використанні земельно-майнових ресурсів на їх розсуд (наприклад, у випадку порушення санітарних норм, заповідання еколого-економічного збитку тощо). Крім того, держава у випадку використання земель не за цільовим призначенням, за не використання їх взагалі повертає собі право власності на землю. У великих містах регулювання землекористування здійснюється через зонування.

Функції щодо динамічного використання земельного фонду у

Франції виконує SAFER за такими напрямками: 1) покращення якісного стану сільськогосподарських і лісових земель; 2) сприяння місцевому розвитку у співпраці з місцевими органами влади; 3) захист навколишнього середовища [7].

У Латвії схвалено Вказівки із земельної політики, якими передбачено приведення законодавства у відповідність до найкращої практики ЄС. Наразі розробляється закон з управління землями, концепцію якого схвалено у 2010 році, яким передбачається: врегулювати принципи землекористування та відповідальність землевласників та землекористувачів; визначити повноваження державних та місцевих органів влади у сфері земельних відносин; запобігти подальшій деградації земель та сприяти збереженню їх якісного стану; забезпечити ведення моніторингу земель; створити земельний фонд і запровадити консолідацію земель. Передбачено земельний фонд використовувати як: а) компенсаційний фонд у разі вилучення земель для публічних потреб; б) резервний фонд для розвитку публічної інфраструктури (дороги, комунікації), покращення доступу до земельних ділянок та консолідації земель [7]. Практично в усіх без винятку країнах Євросоюзу і США в Конституції закріплені основоположні принципи регулювання земельно-майнових відносин, введені жорсткі обмеження, пов'язані з цільовим використанням земель різних категорій, а також правила муніципального та сільськогосподарського землекористування, демарковані економіко-правові процедури продажу земель і викупу їх у приватних осіб для державних потреб і досягнення національної безпеки [2].

Систему державного адміністрування використання та охорони земель поділяють на три типи – класичну, перехідного періоду та комплексну багатофункціональну [14, с. 18]. Західноєвропейськими країнами (Францією, Німеччиною, Австрією, Італією, Іспанією й ін.) для оцінювання земель із метою їх оподаткування використовувалася класична система. При оцінюванні якісного стану сільськогосподарських земель враховується врожайність сільськогосподарських культур на орних землях і продуктивність кормових угідь. Тут реалізується принцип «від загального до конкретного» при проведенні земельної політики держави та підтримується державний інтегрований підхід до землеустрою.

Перехідний період у системі державного адміністрування використання та охорони земель пов'язаний виключно з індивідуальними земельними ділянками та їхніми просторовими даними. Як, наслідок, при прийнятті управлінських рішень неможливо врахувати сповна територіальні, економічні, екологічні й соціальні вимоги. Ця система виникла в США, Австралії, Канаді та в деяких країнах, що розвиваються й базується на принципі «від конкретного до загального».

Комплексні багатофункціональні системи державного адміністрування використання та охорони земель започатковано в кінці ХХ та на початку ХХІ ст. в країнах Європейського союзу, північно-американських держав та країнах СНД. Ці системи містять: багатоцільовий кадастр, електронний менеджмент і сучасні геоінформаційні та навігаційні технології. Вирішення питань розвитку землекористування розглядається в

діалектичній єдності за принципом «від загального до конкретного» або «від конкретного до загального». При цьому комплексні багатофункціональні системи земельного адміністрування (LAS) визнають землеустрій як основний механізм управління земельними ресурсами, забезпечують функціональні взаємини між інфраструктурою LAS, інфраструктурою просторових даних, просторовою інформацією щодо діяльності державного, муніципального та приватного секторів.

Державне адміністрування екологічного впливу на економічні інтереси суб'єкта землеволодіння чи землекористування у країнах із ринковою економікою включає: надання податкових пільг, пільгових кредитів, субсидій і дотацій суб'єктам господарювання.

Податкові пільги надаються для здійснення екологічно орієнтованих видів діяльності (виробництва екологічно чистої сільськогосподарської продукції, протиерозійна організація території землекористування, підтримання біорозмаїття території). Пільгові кредити надаються за відсотковими ставками для природоохоронних інвестицій. Субсидії для здійснення природоохоронних програм, що мають загальнодержавне та регіональне значення (збереження та розширене відтворення земельних ресурсів) Дотації на ведення сільського господарства в особливо обмеженому режимі, вирощування продукції без отрутохімікатів.

Аграрні відносини в розвинених країнах побудовані на стимулюючих важелях, при безпосередньому виконанні правил використання й охорони земель. При порушенні суб'єктами господарювання норм користуван-

ня землями їх права в якійсь частині припиняються. В США, наприклад, позбавляють можливості укладення державних контрактів, надання субсидій або позичкових коштів тощо. Фінансування заходів із метою зменшення забруднення земель, у більшості країн, у разі недотримання ними вимог, невиконання умов, висунутих для одержання позики, припиняється. [10, ст.175].

Програмою активізації сільської місцевості у Польщі (перед вступом до ЄС), передбачались компенсаційні доплати за заліснення сільськогосподарських земель і здійснення догляду за насадженнями. Фінансова допомога була одноразовою й здійснювалась у такому порядку: через рік — на заліснення, через 5 років — премія за опіку, через 20 років — премія за заліснення. Застосовувався диференційований підхід до розміру оплати, що залежав від конфігурації ділянки та виду лісових насаджень (хвойні дерева — 1018-1207 євро за 1 га, листяні — 1184-1397 євро за 1 га). Ця компенсація надавалась виробникам сільськогосподарської продукції при умові заліснення ними не менше 3 га сільськогосподарських угідь [3].

Країнам Європейського союзу надаються дотації за здійснення контролю за забрудненням земель, підтримкою стабільних ландшафтів, дотримання ґрунтоохоронних заходів, єдиних стандартів застосування хімікатів. Для забезпечення стійкості агроландшафтів в Данії, Австрії, інших країнах ЄС кожен землевласник зобов'язаний вивести з економічного обігу 10-13% земель [11]. В Іспанії Закон «Про охорону і поліпшення сільськогосподарських угідь» (1953р.) зобов'язує власників застосовувати агротехнічні прийо-

ми відповідно до норм, визначених Міністерством землеробства [12]. В Німеччині, зокрема в її західній частині, вже багато десятиліть практикують щорічне обстеження ґрунтів, включаючи аналізи на вміст нітратів [4, с.206]. При перевищенні норми господарюючий суб'єкт сплачує штраф у великому розмірі і може збанкрутувати через заборону продажу продуктів. В США 20% оподаткованого прибутку дозволено інвестувати в пріоритетні напрями (ґрунто- і водоохоронні заходи, модернізацію устаткування) без сплати податку на вкладений капітал.

Нормативи збору за забруднення навколишнього природного середовища у країнах ЄС до 60 разів перевищують вітчизняні. У країнах із розвинутою економікою при здійсненні природоохоронних заходів, приділяється увага обґрунтуванню доцільності їх проведення й поетапного здійснення. Частка пошукових, проектних робіт і робіт із наукового обґрунтування цих заходів становить від 40-60% від загальної вартості їх реалізації. Тоді як в Україні цей показник коливається від 1-6% [1, С. 56].

Система економічних важелів екологічної політики в Україні потребує вдосконалення, адже вона недостатньо розвинута. Досвід зарубіжних країн свідчить, що маємо посилити як інструментарій управління земельними ресурсами (instruments for land administration), так і підтримуючі його засоби щоб досягти успіхів у системі раціонального землекористування. До інструментарію віднесено: а) державний устрій; б) планування розвитку землекористування; в) економічні й правові методи державного регулювання земельних відносин і земельного ринку; д) забезпечення

гарантій земельної власності, землеволодіння та землекористування, оподатковування земель. До підтримуючих засобів відносять: а) реєстрацію прав на земельні ділянки, б) земельний кадастр, в) заходи щодо оцінки, обліку, використання й інвентаризації земель та ін.

Для вдосконалення системи економічних важелів пропонуємо: 1) відпрацювати механізми повернення коштів сільськогосподарським аграрним землеволодінням і землекористуванням, які використовують інноваційні технології щодо збереження та охорони ґрунтів; 2) спростити процедуру надання субсидій, дотацій, пільг для землекористувачів за рахунок коштів місцевих бюджетів (від плати за землю і від відшкодування втрат сільськогосподарського та лісогосподарського виробництва); 3) удосконалити механізм стимулювання раціонального використання земель.

Висновки.

Досвід країн ЄС та світу дає підстави стверджувати, що пріоритетним завданням державного адміністрування використання та охорони земель (земельного адміністрування) є екосистемний підхід до збереження та відтворення земельних та інших природних ресурсів, який реалізується веденням спільної аграрної політики, створенні фондів підтримки аграріїв, наданні технічної допомоги, розробленні національних, цільових програм і перспективних планів розвитку. Для країн Європейського Союзу розроблення стратегічних документів із розвитку земельної сфери на 5-10 років – загальна тенденція.

Крім того, вважається, що саме приватні власники мають стати основними організаціями, які реалізують екологічну політику держави щодо охорони земель і здійснюють ефективне екологічне управління належне їм на правах власності чи користування земельними ділянками. Зважаючи на це, на державному рівні потрібно розробити програму стимулювання приватного сектору сільськогосподарських виробників.

Список використаних джерел

1. Алімов О., Драган І. Системна модернізація механізмів реалізації регіональної екологічної політики // Економіка природокористування і охорони довкілля: [зб. наук. пр.]. – К.: ДУ ІЕПСР НАН України, 2015. – С. 54-62].
2. С Вегера. Обмежені майнові права на землю в системі бухгалтерського обліку підприємств республіки Білорусь та інших країн С. Вегера // Вісник ТНЕУ. — 2011. — № 4. — С. 152-157 [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://www.library.tame.edu.ua>
3. Власов В.І. Сільське господарство Польщі після вступу до Європейського Союзу/В. Власов, М.Оніщук, О.Овсянніков // Економіка АПК. — 2005. — № . — С. 121-122.
4. Волков С.Н. Функции и механизмы управления земельными ресурсами в зарубежных странах / С.Н. Волков, Е.С. Киевская, В.В. Миллер // Землеустройство, кадастр и мониторинг земель. — 2010. — №6. — С. 5–11.
5. Декларация тысячелетия ООН. Утверждена резолюцией 55/2 Генеральной Асамблеи 8 сентября 2000г. А/RES/55/2 [Электронный ресурс]. —Режим доступа: <http://www.un.org/russian/document/declarat>.
6. Дем'яненко М. Я. Фінансові проблеми формування та розвитку аграрного ринку : доповідь на Дев'ятих річних зборах Всеукр. конгресу вчених економістів-аграрників 26–27 квітня 2007 р. / М. Я. Дем'яненко // Економіка АПК. – 2007. – № 5. – С. 44–53.
7. Земельні банки і фонди – інструменти для розвитку сільських територій // Землевпорядний вісник.-2012.-№ 3.-С 11-15.
8. Марія Ільїна. Фінансові механізми забезпечення соціально-екологічного розвитку сільських територій ЄС // Економіка природокористування і охорони довкілля: [зб. наук. пр.]. – К.: ДУ ІЕПСР НАН України, 2015. – С. 173-187].
9. Новаковська І.О. Управління міським землекористуванням: монографія. – К.: Аграр. наука, 2016. – 304 с.
10. Новоторов О.С. Економіка земле господарювання: теорія, методологія / За редакцією академіка НАН України Б.М.Данилишина /РВПС України НАН України. – Київ: ТОВ «ДКС центр», 2009. – С. 628.
11. Скубиев С.И. Задачи информационного обеспечения управления земельными ресурсами / С.И. Скубиев // Землеустройство и кадастр не-движимости в реализации государственной земельной политики и охраны окружающей среды / ГУЗ. – М. 2009. – С.79–84.
12. Теремець Л. А. Система показників ефективності використання земель у сільському господарстві / Л. А. Теремець // Наукові праці Полтавської державної аграрної академії. – 2012. – Вип. 2, т. 3. – С. 304–309. – (Серія: Економічні науки).
13. Харичков С. Продовольствие и здоровье нации: риск-анализ, экономическая оценка, управленческие решения / С. Харичков, Л. Купинец // Економіст. – № 6. – 2011. – С. 31–37.
14. Land administration in the unece region: Development trends and main principles. —United Nations, Economic Commission for Europe. — Geneva, 2005, — 112 p.
15. Land Tenure in Development Cooperation Wiesbaden, GTZ, 1998 p. 163.

16. Rural Development in the European Union. Statistical and Economic Information Report 2013 / European Commission DG Agriculture and Rural Development, December. – London, 2013. – 384 p.];
17. Synthesis of Ex Ante Evaluations of Rural Development Programmes 2007-2013. Final Report / European Commission DG Agriculture and Rural Development, 11/12/2008. – Warsaw, 2008. – 221 p.

Reference

1. A. Alimov, I. Dragan (2015) System upgrade mechanisms for the implementation of regional environmental policies (Environmental Economics and Environment [Coll. Science. pr.]).
2. S. Vegera. (2011) Limited property rights to land in the accounting system of enterprises of Belarus and other krayin. (Bulletin TNEU). № 4, P. 152-157 Access: <http://www.library.tame.edu.ua>
3. V. Vlasov(2005) Agriculture Poland after accession to the European (Union Economy AIC), P. 121-122.
4. S. Volkov (2010) Functions and land management mechanisms in foreign countries (Land management, a cadastre and monitoring of lands). №6. P. 5-11.
5. The United Nations Millennium Declaration. Approved by resolution 55/2 of the General Asamblei September 8, 2000. A / RES / 55/2, access: <http://www.un.org/russian/document/declarat>.
6. Demyanenko MJ(2007) Financial problems of formation and development of agricultural market: report at the ninth annual meeting of the All-Ukrainian. (Congress scientists agricultural economists) № 5.,P. 44-53.
7. Land Banks and Funds – Instruments for Rural Development (2012) (Land management visnyk). № 3.,p 11-15.
8. Maria Ilyina.(2015) Financial mechanisms for social and ecological development of rural areas (DU IEPSR Sciences of Ukraine)P. 173-187.
9. Novakovska I. (2016). (Management of urban land use: monograph). 304 p.
10. Novotorov A.(2009)Land management Economics: Theory, Methodology (Edited by academician B.M.Danylyshyna Ukraine) 628p.
11. Teremets L.(2012) System performance land use in agriculture. Proceedings of Poltava State Agrarian Academy (Series: Economics).P. 304-309.
12. Land administration in the unece region: Development trends and main principles. (United Nations, Economic Commission for Europe). Geneva, (2005), 112 p.
13. Land Tenure in Development Cooperation Wiesbaden, GTZ, 1998 p. 163.
14. Rural Development in the European Union. Statistical and Economic Information Report (2013) European Commission DG Agriculture and Rural Development, December. – London, 384 p.
15. Synthesis of Ex Ante Evaluations of Rural Development Programmes 2007-2013. (2008).Final Report (Evropean Commission DG Agriculture and Rural Development), Warsaw, 221 p.

Sviridova I.

WORLD EXPERIENCE OF PUBLIC ADMINISTRATION LAND USE AND PROTECTION TAKING INTO ACCOUNT THE REQUIREMENTS OF ECOLOGICAL SAFETY

Studied global trends of public administration land use and protection. Found that the use of land and resource potential in the world is taking into account the environmental safety requirements stipulated in strategic documents in the land sector. Considering the European integration aspirations of Ukraine proposed tools for rural development based on an ecosystem approach.

Key words: *public administration of land use and protection, ecological security, foreign countries, world experience.*

**Свиридова Л.А.,
МИРОВОЙ ОПЫТ ГОСУДАРСТВЕННО-
ГО АДМИНИСТРИРОВАНИЯ ИСПОЛЬЗОВАНИЯ И ОХРАНЫ ЗЕМЕЛЬ С УЧЕТОМ ТРЕБОВАНИЙ ЭКОЛОГИЧЕСКОЙ БЕЗОПАСНОСТИ**

Исследованы мировые тенденции государственного администрирования использования и охраны земель. Выявлено, что использование земельно-ресурсного потенциала в странах мира ведется с

учетом требований экологической безопасности предусмотренных в стратегических документах в земельной сфере. Учитывая евроинтеграционные намерения Украины предложены инструменты для развития сельских территорий на основе экосистемного подхода.

Ключевые слова: государственное администрирование использования и охраны земель, экологическая безопасность, зарубежные страны, мировой опыт.